

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8284

гр. София, 11.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **11721** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 78, ал. 7 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по постъпило искане на председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП/, с което на основание чл. 189 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ и чл. 81, вр. чл. 78, ал. 7 ГПК, вр. чл.27а от Закона за правната помощ /ЗПрП/, се претендира в полза на НБПП да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по делото. Направено е искане и за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски. Искането е придружено със заверен препис на Решение № СФ-865-6514/2024 от 14.03.2024 г.
Съдът, като прецени искането и представените с него доказателства, намира същото за неоснователно.

Настоящото съдебно производство е образувано по реда на чл. 256 АПК и съобразно дадени в определение № 2906 от 21.03.2023 г. по адм. дело № 2358/2023 г. на ВАС, VI о. задължителни указания относно правната квалификация на търсената от А. Д. М. съдебна защита, предявена с жалба срещу: 1. неформален отказ на ръководителя на ОЗД/ДСП – К. село от 11.11.2021 г., да му бъде предоставен достъп до досието на малолетната му дъщеря А. М., както и достъп до досиетата на всички други административни производства, водени от ОЗД/ДСП – К. село, касаещи лично него и неговата дъщеря, 2. формален отказ – получен чрез имейл на 02.08.2021 г., да му бъде предоставен достъп до същите данни; и 3. неформален отказ от 06.08.2021 г. на ОЗД/ДСП – К. село по същия въпрос.

С определение от 13.09.2023 г., изменено с определение от 01.12.2023 г., съдът е конституирал като жалбоподател А. Д. М. и като заинтересована страна детето А. А. М., по отношение на което е прието, че са налице предпоставките на чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет), вр. чл. 23, ал. 1, вр. чл. 21, т. 3 ЗПрП за задължително процесуално представителство, осъществено от адвокат, вписан в

НБПП.

След отправено искане и отговор от САК с определение № 7762/15.09.2023 г. адв. А. К. от АК – С. е назначена за особен представител на А. А. М. и същата е взела участие в проведените открити съдебни заседания.

С Решение № 328/11.01.2024 г. жалбата на А. Д. М. е отхвърлена като неоснователна. От представеното Решение № СФ-865-6514/2024 от 14.03.2024 г. на председателя на НБПП е видно, че на адв. А. К. от АК – С. на основание чл. 24, изр.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ е определено възнаграждение в размер на 240 лева. Възнаграждението е изплатено с банков превод на 01.04.2024 г.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Съгласно нормата на чл. 27а ЗПрП лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи, какъвто не е процесния - лицето, на което е предоставена правната помощ е дете, заинтересована страна в съдебното производство, като правната помощ е предоставена на основание чл. 23, ал. 1 ЗПрП, по силата на която разпоредба системата за правна помощ по чл. 21, т. 2 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство. Предвид посоченото е приложимо правилото на чл. 94 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК за безплатна защита и правна помощ.

Неоснователно е позоваването в искането на чл. 189 НПК, тъй като тази норма не е приложима субсидиарно в административния процес, както и на разпоредбата на чл. 78, ал. 7 ГПК. Както беше посочено, съгласно чл.27а ЗПрП в определените със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноски. Административнопроцесуалният кодекс не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Съгласно чл. 94, ал. 1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл.97, ал.1 ГПК съдът осъжда полученото правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено, а настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ и на която се позовава искателят е чл. 78, ал.7 ГПК. Правилото съдържа две хипотези, а именно, когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ, но настоящият случай не е такъв, тъй като в случая правна помощ е предоставена на дете, което е заинтересована страна в производството. Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, но в случая и тази хипотеза не е налице, тъй като не е налице осъдително решение срещу лицето, получило правна помощ. Освен това разпоредбата има предвид разноските, които е направила по делото противната страна, като участник в производството, който извод се налага както от буквалното тълкуване на чл. 78, ал. 7, така и от систематичното ѝ място между останалите алинеи на чл. 78 ГПК. Отношенията между НБПП, която не е страна в производството по делото, а само

осигурява безплатна адвокатска защита, и страната, на която е предоставена помощ, са отношения, които стоят извън проведеното съдебно производство и спрямо тях общите разпоредби на ГПК относно разноските са неприложими.

Предвид изложеното искането за присъждане на разноси в полза на Националното бюро за правна помощ в размер на 240 лв. се явява неоснователно, а с това следва да бъде отхвърлено и искането за издаване на изпълнителен лист.

Водим от гореизложеното Административен съд – София - град, Трето отделение, 75-и състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на председателя на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноси и издаване на изпълнителен лист за сумата от 240 лева, представляваща изплатеното възнаграждение на адв. А. К., предоставила правна помощ на детето А. А. М. в производството пред АССГ по адм. дело № 11721/2021 г.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на република България в 7-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от определението да се изпрати на председателя на НБПП.

СЪДИЯ: